

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Modtag åndelig vejledning af Herren Jesus Kristus

Ældste Paul V. Johnson – USA

Områdehalvfjerdser – Områdepræsident for Det Europæiske Område

Ældste

Paul V. Johnson

Har I nogensinde været i en vanskelig situation og følt, at I havde brug for vejledning af Herren? Han kender jer og vejleder os, når det er mest behjælpeligt. Vi kan øge vores chance for at føle og forstå hans vejledning.

Vi får vejledning på mange måder. Vi har adgang til de hellige skrifter og de levende profeters og apostles ord. Vi modtager vejledning af ledere og vores nærmeste. Vejledning kan også komme i drømme, syner eller besøg, men det meste af den direkte inspiration, vi modtager, kommer gennem Åndens stille, sagte stemme. Herren har sagt: »Jeg vil tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Helligånden ... Se nu, dette er åbenbarelsens ånd.«¹ Tanker kommer til vores sind og følelser til vores hjerte. Ånden kan tale til os gennem tanker og følelser. Hvis vi ikke passer på, kan vi gå glip af denne form for kommunikation.

Præsident Packer (1924-2015) sagde: »Ånden kræver ikke vores opmærksomhed ved at råbe op eller ruske kraftigt i os. Den hvisker tværtimod. Den påvirker os så blidt, at hvis vi er optaget af andet, så vil vi måske slet ikke fornemme den ...

Indimellem vil den gøre netop så kraftigt et indtryk på os, at vores opmærksomhed bliver vakt. Men hvis

vi ikke retter os efter denne blide fornemmelse, så vil Ånden for det meste fjerne sig fra os og vente, til vi selv søger den.«²

Hvis inspiration fra Ånden sædvanligvis kommer gennem stille tanker og blide følelser, hvordan kan vi så øge vores evne til at genkende den inspiration? Hvis nogen hviskede til os, og vi kæmpede med at høre dem, ville vi naturligt forsøge at mindske al anden støj, der forstyrrer den hvisken, og også prøve på at komme tættere på personen, der hvisker til os.

Der er ting i vores liv, der skaber åndelig »støj«, og det kan forstyrre vores evne til at forstå eller endda føle inspiration fra Ånden. Meget af det, der kommer gennem medierne i dag, er ikke opløftende og kan skabe åndelig støj i vores liv. Vi kan også blive så opslugt af de sociale medier og være så fokuserede på vores digitale enheder, at vi går glip af tid uden verdens støj, der hjælper os til at føle inspiration fra Herren. Synd skaber åndelig støj i vores liv. Omvendelse, korrekt overholdelse af sabbatsdagen og at finde stilletid til at studere evangeliet, grunde og bede bringer os tættere på Herren og mindsker verdens støj. Dette øger vores evne til at føle og forstå tanker og følelser fra Helligånden.

Vi bør være påpasselige med ikke at forsøge at tvinge eller insistere på vejledning fra Herren i alt. Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Et ønske om at blive ledt af Herren er en styrke, men det skal følges op af en forståelse af, at vor himmelske Fader overlader mange beslutninger til os. Det at træffe personlige beslutninger er en af de kilder til udvikling, som vi skal gøre brug af i dette jordiske liv ...

Vi bør gennemtænke tingene i vores sind og benytte os af den fornuft, som vor Skaber har nedlagt i os. Derefter kan vi bede om vejledning og følge den, hvis vi modtager den. Hvis vi ikke modtager nogen vejledning, må vi træffe et valg efter bedste evne. Mennesker, som bliver ved med at søge åbenbaring om emner, som Herren har valgt ikke at sige noget om, vil måske skabe et svar ud fra deres egen fantasi eller partiskhed, eller måske modtager de et svar gennem falsk åbenbaring.«³

Når vi lever i overensstemmelse med vores pagter og finder måder at fjerne støjen omkring os, kan vi nemmere modtage vejledning fra Herren, når han giver den. ■

NOTER

1. L&P 8:2-3.
2. Boyd K. Packer, Herrens lys, Den danske Stjerne, juli 1983, s. 30-31.
3. Dallin H. Oaks, »Vores stærke sider kan blive vores undergang«, *Stjernen*, maj 1995, s. 15.

Hjemløse bliver forkælet i Aalborg

Jette Mathiesen,

Hjælpeforeningspræsident, Aalborg Menighed

Tøjindsamling følges op af forkælelsesdag

Vi husker stadig den dejlige oplevelse, vi havde i november 2017, hvor det lykkedes os at samle 325 kg varmt tøj og sko ind til socialt udsatte og hjemløse i vores by. Den 27/1-2018 havde vi fået lov til at lave en »forkælelsesdag« for de hjemløse og de socialt udsatte i Kirkens Korshærs varместue.

Kits og primarytegninger

Forinden havde medlemmerne i menigheden så gavmildt doneret »kits,« som kunne gives som gave til brugerne af varместuen. Et kit bestod af chokolade, kiks, tyggegummi, tandpasta, tandbørste, håndsprit og et net. Hertil kom en tegning i hvert kit, som primarybørnene havde tegnet. Der var så mange flotte tegninger.

Gratis klipning i fødselsdagsgav

Dagen begyndte med klip – 3 frisører fra menigheden stillede op til klipning i 2 timer, hvor kvorumspræsidenten var vaske- og fejedreng. Det blev til 21 klipninger. Der var så mange, der gerne ville klippes, at folk måtte på »venteliste.« En af dem var en ung grønlandsk kvinde, der blev så glad og taknemmelig over, at frisøren nåede hende; hun havde nemlig fødselsdag og følte, at hun nu havde fået en fødselsdagsgave.

Ingen sult i Kirkens Korshær den dag

Kl. 12 var vi klar til servering af frokost, og omkring 80 mennesker nød godt af forloren hare og citronfromage. 30 kg kartofler, litervis af sovs, 17 »harer« af 1500 g og citronfromage af 75 æg var blevet fabrikeret, og de gik til den. Vi fik mange »tusind tak for dejlig mad«, og ikke en eneste forlod Kirkens Korshærs varместue sulten den dag.

Banko, præmier og masser af hygge

Efterfølgende spillede vi banko. Det var så hyggeligt, og der var rigtig god stemning. Der var masser af gode præmier bl.a. i form af hjemmebag, som flere af Kirkens medlemmer havde doneret. Bankopladerne blev pakket sammen, køkkenet ryddet op, og nogle af os stod i døren og bød farvel, mens vi overrakte de donerede »kits« til de taknemmelige hjemløse og socialt udsatte borgere, der havde tilbragt nogle få timer med at blive forkælet. Men de mest taknemmelige og glade var os. Hele menigheden havde arbejdet sammen om at få de to tiltag op at stå, og den dag kunne vi sige, at vi havde levet op til Frelserens ord: »Hvad I har gjort imod en af mine mindste der, har I gjort imod mig.«

Søster Lone Frost i gang med klipning

På Kirkens Korshærs hjemmeside kunne vi læse: »I går fik ca. 100 brugere af varместuen i Søndergade en god og festlig oplevelse arrangeret af mormonerne i Aalborg. Frisør, lækker mad og banko med masser af præmier. Det skabte hygge og gode timer.« ■

Klassisk Nytårskoncert på Nitivej

Anne-Grete Stewart, musikformand i Københavns Stav, Frederiksberg Menighed

Oprindelig anden baggrund

Søndag den 21. januar blev kirken på Nitivej rammen om en klassisk nytårskoncert. Baggrunden for at holde koncerten var egentlig i starten at give den besøgende amerikanske pianist Joshua Siebert mulighed for at præsentere flere klassiske klaverværker for stave-medlemmer sammen med andre klassiske musikere, men Joshua Siebert måtte desværre rejse hjem til USA før tiden, så han kunne ikke være med.

Andre kræfter tog over

Der er mange andre musikere i staven, som spiller klassisk musik på forskellige instrumenter, og flere havde mulighed for at være med. Det blev en aften med musik af Debussy, Bach, Beethoven og Massenet samt andre mindre kendte komponister, alt spillet

på såvel klaver som orgel og tværføjte af både yngre og ældre musikere. Desuden fik vi fornøjelsen af at høre flere korte klassiske guitarstykker.

Bror Daniel Nørrung var konferencier, men alle deltagerne introducerede deres egne stykker, hvilket gav et særligt indblik i musikken og baggrunden for at spille den.

Søster Eva Grand Møller havde som sædvanligt lavet flotte blomsterarrangementer, der prydede forhøjningen.

En herlig aften

Der var godt fyldt op i salen med gæster, og selvom der ikke var forfriskninger bagefter, blev gæster og deltagere og talte sammen længe efter koncerten var slut.

En dejlig aften som gerne må gentages. ■

De udøvende deltagere ved koncerten

ANNE-GRETE STEWART, FREDERIKSBERG MENIGHED

Tro på Gud-overnatning i februar måned på Gisselfeldengen

Bror Joseph Rasmussen, Gladsaxe 1. Menighed

En plan blev udvidet

I smukt solskin og 1 grads frost kaldte Guds natur på en flok brødre fra Gladsaxe 1. Menighed. Datoen var d. 14. februar og målet var det store shelter på Gisselfeldengen i Hareskoven.

Det begyndte egentlig som en aktivitet for de 8 til 11-årige Tro på Gud-drenge. Men eftersom Tro på Gud-programmet er en forberedelse til at modtage det aronske præstedømme, besluttede vi at invitere de aronske præstedømmebærere med på turen. På denne måde kunne primarydrene møde deres kommende kvorumsbrødre i Det Aronske Præstedømme.

Den gæve flok endte således med at bestå af 4 friske Tro på Gud-drenge fra Primary, 6 tapre aronske præstedømmebærere fra Unge Mænd og 5 flade flødeboller (fædre).

Et skønt mødested

På afstand ligner shelteret en gammel gravhøj, da det er cirkulært og taget er dækket med græs, som går ud i et med Gisselfeldengen, som i dagens anledning var smukt klædt i rimfrost.

Det blev hurtigt tændt op på bålpladsen, som er placeret i midten af shelterets to halvcirkler og i tidsrummet mellem kl. 17.30 – 18.00 forsvandt 40 hotdogs med tilbehør.

Flere lækkerier

Herefter blev der varmet 4 liter kakao, som sammen med flødeskum og »s'mores« gled ned, medens bålet knitrende sendte gnister op i den sorte himmel over Hareskoven. S'mores (sammenrækning af »give me some more«) er en slags dessert, der er populær i USA og Canada, og som er meget let at lave. Det er en »sandwich« af grahamskiks. Inde i sandwichen lægger man først en smule chokolade og så en varm grillet skumfidus (marshmallow), og derefter klapper man den sammen.

Selv om opskriften skal være opstået blandt amerikanske pigespejdere omkring 1927, kunne vi ved selvsyn konstatere, at den stadig holder, også blandt drengespejdere, som med store smil trak skumfidus-guirlander mellem fingrer, næse, ører og alt andet som det klistrede stads ellers kunne få fat i.

Også en åndelig fest

Nu hvor der var sørget for den fysiske føde, tog vi fat på det åndelige og sociale festmåltid. I løbet af den næste times tid fik hver enkelt deltager ordet og fortalte lidt om sig selv og afsluttede med at dele noget fra skriften og dens betydning.

Omkring bålet's stille gløder

JOSEPH RASMUSSEN

Blandt de yngre brødre blev der fremhævet beretninger fra store forbilleder som Nefi, Lehi, hærfører Moroni og Helamans 2000 sønner. Én af præsterne fortalte om Lære og Pagter 4, og hvordan det er en kilde til inspiration, når man forbereder sig på at tjene på en fuldtidsmission.

Det var dejligt at se de 8 til 11-årige Tro på Gud-drenge lytte til de aronske præstedømmebærere, medens de citerede skriftsteder og delte lidt om dem selv.

Der blev også tid til en morseaktivitet, hvor budskabet var: »Jeg vil gå og gøre det, som biskoppen siger« med henvisning til, at biskoppen sammen med sine rådgivere udgør Det Aronske Præstedømmes præsidentskab i menigheden. Pligterne for diakoner, lærere og præster blev gennemgået og biskop Borup-Andersen, som selv deltog på turen, oplyste herefter stedet for skatten, som viste sig at være sølvpapir, bananer og chokolade. Bananerne fik et snit på langs, hvori chokoladen blev placeret. Indpakket i sølvpapir blev bananerne lagt i de røde gløder og efter

5-8 minutter spist ud fra bananskralden med en ske. Et par varme himmelske mundfulde, som kun blev bedre af frostvejrets kolde kontrast.

En skøn morgen

Hen mod midnat faldt der ro på Gisselfeldengen, hvilket holdt frem til næste morgen kl. 6.30, hvor first mooverne så småt fik gang i bålet igen. Biskoppen og Det Aronske Præstedømme delte en åndelig tanke om vigtigheden af, at man selv yder en indsats for at finde og bevare et personligt vidnesbyrd om Jesus Kristus, som åndeligt talt er livets brød. Herefter ankom forsyningstroppeperne meget passende fra det lokale bageri med noget fysisk brød og bagværk.

Klokken 10 om formiddagen kunne vi afslutte, som vi begyndte, nemlig i strålende solskin og frostvejr. Vi drog alle hjem med en fornyet tro, livsglæde og styrkede venskabsbånd samt en umiskendelig duft af bål og røg, som hurtigt fyldte bilerne og de små hjem rundt omkring i Gladsaxe 1. Menighed. ■

Der er stadig liv i seniorspejderne

Finn Lykkegaard, redaktør

I gamle dage

I sidste tredjedel af sidste århundrede var der i Danmark i Kirken et velfungerende spejderprogram i næsten alle menigheder. Der blev udarbejdet en særlig spejderhåndbog (den blå mappe), og der blev afholdt såvel menigheds- og stavsløjre som lejre for begge stave. Endvidere deltog man i flere store europæiske jamboreer.

Desværre varede det ikke ved. Omkring årtusindskiftet standsede områdepræsidentskabet projektet med jamboreer og iværksatte – og tak for det – et pilotprojekt, der endte med at få navnet »Time for Youth« og løb af stablen i 2004. Dette var en del af baggrunden for at programmet, der nu hedder »FSY«, kom til Europa til glæde for de unge.

Spejderne forsvandt

Omkring samme tid udkom et nyt program for de unge mænd – et program, der stille og roligt gennem nogle år betød et farvel til spejderprogrammet og endte med det, vi kender i Danmark i dag, nemlig en drengeløjre hver sommer, hvor spejderfærdigheder inkorporeres med skiftende styrke og succes.

Dermed forsvandt også spejderlederne og således det egentlige grundlag for seniorspejderne.

Forsvandt seniorspejderne så helt?

I årene efter år 2000 blev der i en periode afholdt seniorspejderture på stavspan i Københavns Stav – det er for redaktionen usikkert, hvorvidt det sker i Århus Stav – men det er mere eller mindre ophørt. Således er der i skrivende

stund meget få, hvis overhovedet nogen, der ved, hvor ansvaret for disse ture, der dog er påført stavskalenderen, ligger. Der er næppe tvivl om, at en del af de, der tidligere var at finde på disse ture, (hvis de ikke er gået helt bort) har nået en alder, hvor dette udendørs liv ikke længere er så tiltrækkende, måske også på grund af helbredet.

Men der er altså liv endnu

De seneste 3 år har en lille gruppe sammensat af brødre fra Nykøbing og Slagelse sammen med en enkelt ligesindet fra Frederiksberg i februar afholdt en seniorspejdertur – det er ovenikøbet lykkedes at lokke en ikke tidligere spejderleder med, vel at mærke en broder i en moden alder.

Således også i år, hvor hele 13 var tilmeldt til denne lidt lokale seniorspejdertur. Desværre opstod der i sidste øjeblik diverse opgaver, der betød, at vi endte med at være 6 mand af sted til vores nyfundne plads i udkannten af Korsør.

Fredagen afvikledes med diverse forberedelser, inden vi kunne sætte os til bords med bror Kristian Larsens fremragende vildtgryde (han går på jagt) efterfulgt af skøn kage m.m. og hyggeligt samvær aftenen igennem med spil og interessante drøftelser.

Et par af deltagerne benyttede sig af shelter-faciliteterne, mens andre var lidt mageligere anlagte.

FINN LYKKEGAARD

Der er stadig liv i de gamle drenge

Efter morgenmaden med blødkogte æg, rundstykker og hjemmebagte tebirkes samt en åndelig tanke udforskede halvdelen den nærliggende natur med skov og hav, medes resten sørgede for

forsyninger til den afsluttende frokost.

Vi tog afsked omkring kl. 13.00 og var enige om, at det næppe var sidste gang, vi drog af sted.

Systemet kan varmt anbefales. ■

råder til – snedig som en slange og »lokkede« hende til København og i september 1983 blev de kærester. De blev viet i sommeren 1984 i templet i Bern i Schweiz.

Præsident Olsen har en højere handelsuddannelse bag sig, men begyndte i 1987 som selvstændig med firmaet Michael Olsen & partnere indenfor den finansielle sektor og firmaet eksisterer stadigvæk.

Søster Olsen er uddannet lægesekretær, men valgte på et tidspunkt at forlade arbejdsmarkedet for at varetage de hjemlige opgaver.

Præsident og søster Olsen har 4 børn, hvoraf 2 har forladt hjemmet – Patrick, der er gift og har 3 børn, og Katja, der er gift og bor i Norge. Christian, der er kommet hjem fra mission, og Mikala bor fortsat hjemme og »tager med« på mission.

Mange års trofast tjeneste

Såvel præsident som søster Olsen har gennem alle årene været trofaste og flittige i Kirken og deres forskellige kaldelser – søster Olsen som lokalmisionær og som lærer og funktionær i Kirkens forskellige organisationer, blandt andet som UP-præsident og seminarlærer.

Præsident Olsen har ligeledes tjent »rundt omkring,« blandt andet som UM-præsident i menighed og stav, som medlem af højrådet og som biskop. På tidspunktet for sin kaldelse tjente han på 8. år som rådgiver til stavspræsident Erik Bernskov.

NAV N E N Y T

Vagtskifte i Den Danske Mission

Finn Lykkegaard, redaktør

Ikke alle navne er svære at udtale

Når jeg tænker tilbage på mine tidlige missionspræsidenter, dukker navne som Edward Sorensen, Holger H. Petersen, Earl Sorenson, Levi B. Thorup, Mark Junius Sorensen med flere op. De fleste formentlig døde. Senere kom Jacobs, Greer, Hudson, Williams, Olauson, Andersen, Sederholm og O'Bryant. De fleste mindes Andersen. Nu får vi så igen en dansker (en af vore »egne«), nemlig præsident Michael Olsen, der vil præsidere over Den Danske Mission de næste tre år sammen med sin hustru, Joan.

Og hvem er de så?

Da ikke alle i missionen – der jo ud over Danmark omfatter Island (og Grønland/Færøerne) – i forvejen kender disse prægtige mennesker, vil Liahona her som lovet bringe et portræt af dem.

I den anledning aflagde jeg en tirsdag aften i februar et besøg i deres

dejlige hjem langt ude i den sjællandske natur.

Præsident Olsen kom til verden i 1962 i Helsingør, som søn af Verner og Eika Olsen og i 1966 tilsluttede familien sig Kirken. Søster Olsen blev født ind i Kirken i 1964 i København som datter af Henry og Ethel Kofod.

De to lærte hinanden at kende i 1973, hvor de gik i samme skole, men dog ikke samme klasse. De blev gode venner, men kærester – ja, det skete først senere.

Mission og derefter

Præsident Olsen tjente på mission i 1981/83 – først i Manchester-missionen i England og senere Birmingham-missionen også i England.

Efter sin hjemkomst blev han kaldet til at tjene som stavens UV-repræsentant samtidig med, at søster Olsen tjente som UV-repræsentant i sin menighed, der dengang var Slagelse Gren. Han var – som skriften

Hvordan bliver man så lige kaldet som missionspræsident?

Præsident Olsen har umiddelbart ingen erindringer om, at han igennem tiden har haft en forventning om en sådan kaldelse, men dybt nede er der uden tvivl sket en forberedelse. Det var ikke desto mindre en lidt rystende oplevelse, da de den 3. oktober blev ringet op af ældste Renlunds sekretær og over nettet havde en længere samtale med ældste Renlund. Det var ikke en kaldelse, men snarere en »Mon I er klar og parat, så vender vi tilbage på et tidspunkt.« Og sikke en ventetid, hvor de var bundet af total tavshed – ingen måtte få noget at vide.

Fem uger efter – mens de var ude at rejse – kom et opkald fra præsident Eyrings sekretær efterfulgt af en 45 minutter lang kaldelsessamtale.

Efterhånden kunne de nu involvere familien og hen ad vejen andre – dog ikke selve målet endnu.

Efterfølgende er der sket en del træning via nettet, idet de bl.a. sammen med 3 andre par er i en gruppe, der trænes samlet.

Inden de påbegynder selve arbejdet, skal de ligeledes deltage i et 4 dages seminar sammen med alle de nye missionspræsidenter i Utah.

I skrivende stund er det uklart, om præsident og søster Olsen beholder deres sjællandske bondeidyl, eller om den bliver skiftet ud med missionshjemmet i Holte.

Præsident og Søster Olsen, Den Danske Mission

OFFICIELT BILLEDE

Tanker om fremtiden

Der hersker ingen tvivl om, at præsident og søster Olsen er fyldt med både spænding og forventning, og at de glæder sig. De har været meget taknemmelige for børnenes og familiens støtte, for det er klart en omvæltning i deres tilværelse. Også fra præsident og søster O'Bryant, som de afløser, har hjælpen og støtten været stor.

De glæder sig til at tjene sammen og ser frem til at hjælpe og styrke såvel missionærerne som missionen.

»Hvortil er I blevet ordineret? Til at prædike mit evangelium ved ånden, nemlig Talsmanden, der blev sendt ud for at undervise i sandheden« (L&P 50:13-14).

De føler, at det er vigtigt, at vi tillader Helligånden at undervise og tilskynde os til at øge vores tro, foretage den nødvendige omvendelse, forpligte

os igennem hellige pagter og holde ud indtil enden. Ikke blot for undersøgere af evangeliet, men for alle som ønsker at komme til Kristus.

De ser frem til at byde nye medlemmer velkomne og til at fortsætte med at udvikle det gode samarbejde mellem medlemmer og missionærer.

Det er med lidt vemod, at jeg siger farvel til præsident Olsen, rådgiver i staven, som jeg gennem mange af årene har haft et fortræffeligt samarbejde med. Men jeg ser frem til et lige så fortræffeligt samarbejde med missionspræsident Olsen.

Jeg så på ham i dag (25/2) i Slagelse og kunne se en forandring, der er sket med ham siden kaldelsen. De bliver et elsket missionspræsidentpar. Jeg kan kun sige tillykke – ikke alene til præsident og søster Olsen, men også til Den Danske Mission. ■

Mormon på arbejdspladsen

Marlene Olsen, assisterende redaktør, interviewer søster Cecilie Nørrung, Odense 2. menighed

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg er selvstændig og har en mobil danseskole, hvor jeg kører rundt med danseundervisning til byer, hvor de har lang vej til danseskoler. Ofte lejer jeg festlokaler eller gymnastiksale. Jeg tilbyder også konsulentvirksomhed til skoler. Det kan fx være dans i en matematiktime. Jeg tager nogle faglige emner op og kombinerer det med dans. Det er en god måde at implementere noget fagligt på. Man husker bedre, når man bevæger sig igennem de intellektuelle fag. Jeg arbejder også som tilkaldevikar på skoler ved sygdom eller andet fravær.

Hvad siger dine kollegaer til, du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste dages Hellige?

På skolen er der fuld respekt for min religion. De lytter spændt, men stiller ikke de store spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig, at de ville stille nogle flere spørgsmål

Står du indimellem i nogen dilemmaer i forhold til din religion?

Det har jeg prøvet en enkelt gang som vikar. Som lærer skulle jeg vise en film, hvor der var en seksuel scene. Jeg skulle vise filmen, så der var ikke så meget at gøre. Når jeg selv

bestemmer over mine timer, censurerer jeg det, de ser.

På min danseskole sørger jeg for, at dansetrin og musik er passende til børnenes alder. Her kan jeg selv bestemme. Engang havde jeg en flok store piger, der kom med forslag til, hvad vi skulle danse. Det var forslag, jeg slet ikke kunne godtage. I sådanne situationer kan jeg stå i et dilemma.

Har du haft en særlig missionæroplevelse på dit arbejde?

Engang skulle jeg være vikar i en 2. klasse, hvor de skulle have religion. Der var ingen notat fra lærerne, så jeg skulle selv finde på noget i en fart. Jeg underviste i 20 minutter om lignelsen om arbejderne i vingården. Jeg underviste om Guds kærlighed. Efter undervisningen spillede jeg »Glorious« samt 2 andre af Kirkens sange, mens børnene tegnede en tegning af lignelsen. Jeg havde ikke prædikeret for dem, men jeg kunne se, at flere havde følt Ånden, og at de var fanget af det.

Jeg har også en anden gang vist videoen »Jesu fødsel« ved juletid. Jeg kan se, at børnene tager det ind. Nogle gange spørger de mig: »Cecilie, går du i kirke?« hvortil jeg svarer: »Ja, det gør jeg.«

Jeg har tit følt, at min danseskole er en del af det, jeg skal – en slags missionering, uden at jeg helt ved hvordan. ■

STUDIEFOTO

Søster Cecilie Nørrung, Odense 2. Menighed

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotos afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■